

פרשת ואתחנן

תשפ"ג

גליון קל"ח

"כבד את אביך ואת ואמך" - התחזקות ב'כיבוד אב ואם'...

הנה מה טוב ומה נעים, לעסוק בעניני דיומא, וגם בפרשת השבוע - אחד מ'עשרת הדיברות', 'כיבוד אב ואם'...

[הדברים דלהלן מבוססים על חוברת חזיון בעניני כיבוד אב ואם, שהוציא מכון 'באר הפרשה' בראשות הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א].

מִשָּׁח לְמִעֲשֵׂה הַתְּחֻזָּקוֹת בְּעִבְדוּת ה'...

למען מ'ה' יהיו אסון מרובן ו'ה' יהיו אסון קטילין, וכל מתי ישראל

דבר פלא

כתב הט"ז בספרו 'דברי דוד' (עמ' 77) על דברי רש"י הנוודעים בתחילת פירושו על התורה, הנוודיע על הפסוק בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ - 'אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית, מיום כח מעשיו הגיד לעמו'...

וכתב הט"ז בזה"ל, להניח כד הוינא טליא ראיתי כתב אחד ישן נושן מאד ביאור רש"י, כתוב בו שזה המאמר בשם ר' יצחק שמביא רש"י אינו מוזכר בשום מדרש או תלמוד, אלא שמה שאמר 'מה טעם פתח בבראשית' הוא מדרש ולא דברי ר' יצחק, אלא שזה ר' יצחק היה אביו של רש"י ולא היה למדן גדול, ורש"י רצה לכבד אביו ולהזכירו בתחילת חיבורו, ואמר לו, שאל איזו קושיה ואכתבה על שמך, והקשה לו סתם למה התחילה התורה בבראשית, כך ראיתי שם.

כותב ע"כ הט"ז: אלא מה שכתב שר' יצחק אביו של רש"י לא היה למדן גדול, זה אינו דפוק בתרא דעבורי זרה מביא רש"י פרוש על הגמרא וזה לשונו, לשון אבא מורי שמעתי את כבוד, והוא נראה. עכ"ל הט"ז, עכ"פ **למדנו מכאן ש'ההקדמה' לתורה היא על ידי כיבוד אב...**

מספר ר' מייזל

שנה אחת בערב ראש השנה פגשתי בחור צורב שעננה של עצב כיסתה את פניו, ולשאלתי לתווה זו מה היא עושה, השיב לי, שאביו ביקש ממנו להיות עמו בימים הנוראים בתל - אביב כדי להשלים 'מנין' באחד מבתי המדרשים שבעיר, ועד היה רצונו להישאר במחיצת רבו בימים נשגבים כאלו ואינו יודע להכריע בפניו כדת מלעשות, ויהי כאשר שמעתי את דבריו אמרתי לו, שהנני העני ממעש ואני מחפש זכויות לקראת יום הדין, לכן בקשתי שטוחה לפניו שישע לשהות במחיצת אביו ובהיותו שם כשהוא מקיים בכל רגע ורגע מצות 'כיבוד אב' יזכור ממני ויכוון עלי בתפלתו, כי מובטחני שתפילותי יעשו פירות בזכות קיום מצוה רבה ונשגבה זו של 'כיבוד אב', ובע"ה זכיתי ששמאחרי מסילות בלבנו והבין שמחובתו לעשות רצון אביו וזה חשוב יותר בשמים.

ואך למוטר להאריך שזה כל האדם, רק שלפעמים בא היצה"ד ומעורר בליבו חשק זר למצוות ושאר דברים נשגבים, כדי שעל ידם ידחה חובותיו שעליו לעשות, וכגון הכא, שמפתה אותו שלמען עבודתו עליו להישאר בצל רבו ולא לשמוע בקול אביו, אמנם צריך לדעת שצעת היצר הוא, ולעולם ישקול במאזניו פלס לדעת העיקר והטפל ולא להפוך את ה'יצרות' חלילה.

וכאשר מסופר על הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שהלך פעם ברחובה של עיר בעצם יום השבת קודש, וראה יהודי מבוגר הנושא בשארית כוחותיו ספסלים, ולאחריו מהלכים בניו בניחותא ובשלוות הנפש ו'טליתותיהם' על כתפיהם, ואינם מסייעים לו במאומה. מששאלם על מידת העזות הנוראה, הצטדקו הבנים שהם 'מחמירים' על עצמם

חמורה שבחמורות

ראשית לכל דברינו, צריך לזכור שכיבוד אב ואם זה מצווה ככל מצוות ה', ובנוסף לחיוב, יש הבטחה מהקב"ה המפורשת בתורה - **כִּיבוֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יָאָרִיכוּ יְמֵיךָ וְלִמְעַן יֵטִיב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.** הורה מרן ה'חזון איש' לבחורים החוזרים לביתם בימי בין הזמנים, שיש חיוב לעסוק בהלכות כיבוד אב ואם 'שלושים יום' קודם חזרתם לביתם - כדרך שתניקנו חז"ל לימוד בהלכות החג, שלושים יום לפני החג...

ומצינו בדברי חז"ל שהפליגו הרבה ביקרת המצוה ובגודל חיובה שהיא 'חמורה שבחמורות' (דב"ר ו,ב), עד שאמרו (קידושין ג:) 'השוה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום', עוד אמרו (שם) 'בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו אמר הקב"ה מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודני'.

יתר על כן מצינו בירושלמי (ירוש פאה) 'תני, רבי שמעון בן יוחי אומר, גדול היא כיבוד אב ואם שהעדיפו הקב"ה יותר מכבודו, ולא עוד אלא שאמרו (תד"ר כו) 'אין הקב"ה מבקש מן האדם רק שייכבד אב ואם ויתירא מהם, שהוא כאילו מכבד להקב"ה ומתירא ממנו, מפני שהקב"ה השווה כבודו לכבוד אב ואם והשוה מוראו למורא אב ואם'.

והרבה יש להתעורר בדברי הפלא יועץ' (ערך כבוד אב ואם) ח"ל, 'הנה כי כן בחורי חמד בני ישראל הכשרים, תנו לאלוקים כבוד, וזהוהו בכבוד אביכם ואמכם, ולא תסורו מן הדבר אשר יצו אתכם ימין ושמאל וכו', **וכבר מילתי אמורה שיש מצוות בר מזלא, שהרי כמה מעות אדם מפזר לעשות מצות פתיחת ההיכל, או להיות סנדק וכדומה אף דליכא לא מצוה דאורייתא ולא מצוה דרבנן אלא תכוב מצוה בעלמא, אשריהם ישראל, ועל כל פעם ששומע בקול אביו ובקול אמו מקיים מצוה רבה דאורייתא, ופתיים עברו ונענשו'.**

הלכה למעשה

מעשה נעדר שבקרת הריויה היה שוכח כי התורה ציוותה 'כיבוד אב ואם'... בצערו פנה האב אל 'ראש הישיבה' של בנו ושפך בפניו מעוקתו, הבטיח ראש הישיבה לסדר את הענינים עד כמה שידו מגעת. למחרת היום קרא ראש הישיבה לבחור ה"ל, ושאלו האם יסכים לקבוע עמו 'חברותא' ללימוד באחד הסדרים, שמח הבחור על ההצעה, כי כבוד גדול הוא ללימוד עם ראש הישיבה. מכיוון שכן גילה ראש הישיבה את לבו כי ברצונו לעסוק ב'שולחן ערוך' (כי 'גמרא' ממילא לומדים בשיבה ברוב שעות היום), שאל הבחור - באלו הלכות חפץ ראש הישיבה להתחיל את לימודנו, ענהו רה"ה, ברצוני להתחיל עם הלכות 'כיבוד אב ואם' (ביו"ד סי' ר"מ), אמר לו הבחור, לא... לא... וכי לא עדיף שנלמד הלכות הנהוגות אף בזמן הזה... (כי בעיניו היו הלכות אלו 'הלכתא למשיחא' - בזמן שביהמ"ק היה קיים).

ואך אמר הגר"ז הלוי סאלאוויצ'ק ז"ל ע"ע מבריסק לבניו בימיו האחרונים, 'כאפט אריין מצות עשה פון כיבוד אב'... (-

"ובקדש הקדשים צחנתו השריץ..."

התפלצנו אתמול בעת אמירת הקינות בעת אמירת המילים המרטיטות 'ובקדש הקדשים צחנתו השריץ'...

מילים אלו של המקונן מבוססות על דברי הגמ' (גיטין נו:) "זה טיטוס הרשע שחירף וגידף כלפי מעלה. מה עשה? תפש... בידו ונכנס לבית קדשי הקדשים, והציע ספר תורה ועבר עליה עבירה".

בטוחני שכל לב יהודי מתפלץ למשמע מעשים אלו. אבל...

וכאן מגיע האבל' הגדול מאד...

בנפש החיים (שערי א') בשם הזוה"ק מאריך מאד בגודל מעשיו ומחשבתיו של יהודי, וכמה כל מעשה שלו הן טוב והן להיפך יש לו השפעה על העולמות העליונים... וז"ל הבוררת (שם, פרק ד') "זאת תורת האדם כל איש ישראל אל יאמר בלבו ח"ו כי מה אני ומה כחי לפעול במעשי השפלים שום ענין בעולם, אמנם יבין וידע ויקבע במחשבות לבו שכל פרטי מעשיו ודבוריו ומחשבותיו כל עת ורגע. לא אתאבידו ח"ו. ומה רבו מעשיו ומאד גדלו ורמו. שכל אחת עולה כפי שרשה לפעול פעולתה בגבהי מרומים בעולמות וצחצחות האורות העליונים.

וקרוב לשמוע שגם זה בכלל כוונתם ז"ל באבות (פ"ב מ"א) "דע מה למעלה ממך". רוצה לומר עם כי אינך רואה בעיניך הענינים הנוראים הנעשים ממעשיך, אבל תדע נאמנה כי כל מה שנעשה למעלה בעולמות העליונים גבוהי גבוהים, הכל ממך הוא על פי מעשיך לאן נוטים, על פיהם יצאו ויבואו:

ובאמת כי האיש החכם ויבן את זאת לאמיתו, לבו יחיל בקרבו בחיל ורעדה, בשומו על לבו על מעשיו אשר לא טובים ח"ו עד היכן המה מגיעים לקלקל ולהרוס בחטא קל חס ושלום, הרבה יותר ממה שהחריב נבוכדנצר וטיטוס, כי הלא נבוכדנצר וטיטוס לא עשו במעשיהם שום פגם וקלקול כלל למעלה, כי לא להם חלק וורשו בעולמות העליונים שיהיו יכולים לגנוע שם כלל במעשיהם. רק שבחטאינו נתמעט ותש כביכול כל גבורה של מעלה, את מקדש ה' טמאו כביכול המקדש העליון. ועל ידי כן היה להם כח נבוכדנצר וטיטוס להחריב המקדש של מטה, המכוון נגד המקדש של מעלה. כמו שארז"ל (איכה רבתי מא, א) קמחא טחינא טחינת. הרי כי עונותינו החריבו נה מעלה עולמות עליונים הקדושים, והמה החריבו רק נה מטה. וזהו שהתפלל דוד המלך עליו השלום (תהילים עד, ה) "יִגְדַע כְּמִבְיֵא לְמַעְלָה בְּסֶבֶךְ עֵץ קִרְדָּמוֹת". ביקש שיחשב לו כאלו למעלה בשמי מרומים הרס, אבל באמת לא נגעו שם מעשיו כלל כנ"ל...

אי"כ בעת אשר יתור האדם לחשוב בלבבו מחשבה אשר לא טוורה... ר"ל, הרי הוא מכניס... סמל הקבאה בבית קה"ק העליון נורא בעולמות העליונים הקדושים ח"ו. ומגביר ר"ל כחות הטומאה והס"א בבית קה"ק העליון. הרבה יותר ויותר ממה שנגרם התגברות כח הטומאה ע"י טיטוס בהציעו... בבית קה"ק במקדש מטה. וכן כל חטא ועון אשר כל איש ישראל מכניס בלבו ח"ו אש זרה כבעס או שארי תאוות רעות ר"ל... אמר מרן ה'משגיח' הגר"ד יפה זצוק"ל: "כאשר הנאצים ימ"ש לקחו את גדולי ישראל לטאטא רחובות כולם נודעווע... אבל עלינו לדעת שכאשר אדם לוקח את שכל ד' וחושבו בהם מחשבות בטלות וכ"ש מחשבות מלוכלכות הרי זה גרוע פי כמה...! [פחד של התבטאות מ'משגיח']. (הגר"מ קינסברג שליט"א).

שלא 'לטלטל' בשבת (ואינם סומכים על העירוב שבידושים) ואילו אביהם אינו מקפיד, על כן נתנו לו לטול על כתפיו את המשא הכבד. הדבר חרה מאד להגרש"ז זצ"ל - למשמע 'חומרות' כאלו, כשהם באים על חשבון ההכבדה על האב, ובמשך כמה ימים ימים חזר בפני כל מי שנקרה בדרכו - השמעת טיפשות כזו, להכביד על האב במקום 'חומרא'... [תלמיד חכם חשוב הוסיף, שהגרש"ז היה כל כך מזועזע שלא מסר שיעור ביום ראשון מחמת הזעזוע...].
ולדין ייאמר, יש המדקדק' בהלכות הפסח לצאת ידי כל השיטות בחומרות על גבי חומרות, והרי הוא מזניח מצוות

לא הביאו את המים, רק נענו ואמרו לו - הענינים ב'טיפול'... עד שקם אח שלישי ואמר, מדוע אתם מבזים את מצות המלך, הנני מוכן לרכוש את המצווה הרבה בסכום של חמישים זהובים, ומכרו פעם א' ב' ג', ו'זכה לו'... כעת נענה זה השלישי, 'מצוה רבה כזו' הנני מכבד בה את אבינו שיחיה, שילך לשאוב את המים מהבאר וכך יזכה למצווה כפולה ומכופלת. וכל המחמיר על עצמו על חשבון הוריו אינו דומה אלא לאלו הבנים, ואין זה מבורך אלא מנאץ.
ויש הרבה מה להאריך, ואכמ"ל.

למענך אני עושה זאת! אני גורר אותך לרופא בכדי שהוא יגלה לך את השעורה בזמן, ותחסוך סבל של עשרה ימים...
וללמדנו הדברים באים, לאו דווקא "שעורה", ולא דווקא בעין, יש לנו אבא רחמן שדואג לנו 24/7, וכל מה שהוא עושה, הכל, הכל, הכל, זה רק לטובתינו.
על כן, 'בואו שערינו בתודה - חצרותי בתהילה, הודו לו ברכו שמו, כי טוב ה' לעולם חסדו'...

סיפור נוסף - מתרומות רק מרוויחים

סיפור נוסף שסיפר לי מר אייל שיחי:
מר אייל משתדל לתרום להוצאת והדפסת ספרים [וברכת המזון ועוד ועוד] - בסוף החודש שעבר [חודש 6 למנינים] שם לב מר אייל שבזבז יותר מידי מנכסיו לצדקה, והוא נכנס למינוס של כמה אלפי שקלים.
הוא התחזק באמונה, שמתרומות לא מפסידים, וה' יעזור לו! בתחילת החודש, הוא בודק בחשבונו, והנה נכנס לו למשכורת עוד כ-6,800 ש"ח!!! [לא משהו שידע עליו מראש כגון הבראה וביגוד, משהו בלתי צפוי]...
יש לדבר הסבר בירוקרטי כל שהוא, אבל אנוח מאמינים בני מאמינים, ש'אין שום טבע ומנהגו של עולם' - יהודי תורם, והקב"ה מחזיר לו את הכסף... בדיק בזמן שצריך!!!

מייד חשתי למרפאה, ששלחה אותי לחדר מיון קדמי, שלח אותי לרופא עיניים מומחה. (סבל של מספר שעות, למי שפעם חיכה בתור למרפאה כלשהי)
הרופא בדק את עיני, ואמר שהוא רואה את שבבי הנירוסטה, הוא לקח מלקחיים זעירות, ושלף בעדינות שני שבבי נירוסטה קטנים כל כך, אך מכאיבים ביותר.
ואז אמר לי הרופא: [בלשון הכפירה שלהם] "יש לך הרבה מזל". [אנחנו יודעים שהכל בהשגחה פרטית].

התחיל להתפתח לך בעין "שעורה", והיא כרגע בשלב מוקדם, שרק עין מקצועית יכולה לאבחן אותה, תיקח את הטיפות שאני ירשום לך, ותוך יומיים שלוש, לא תרגיש כלום. אם לא היית מגיע אלי עכשיו למרפאה, היית מגלה את השעורה רק אחרי שהדלקת התפרצה, ואז זה עשרה ימים, של כאבים עם עין סגורה (כפי שכולנו מכירים - איך נראה עין של מישוה עם "שעורה").
בזכות שבבי הנירוסטה - הסכט "שעורה!"
זה נקרא השגחה פרטית, ו"כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד"....
היה נראה למר אייל - שקרה לו משהו מצער, נכנס לו שבבי נירוסטה לעין, והוא סובל כאבים בעין, ובורא עולם אומר לו,

בה אֵנָה הָיִינוּ
מעשה מהוק באמונה ובטחון
הכל לטובה!!!

מספר מר אייל פטיטו שיחי:
עבדתי ב'בתי הזיקוק' בחיפה - והלחמתי שם מיכל נירוסטה.
לאחר פעולת הריתוך בברזל רגיל, אחרי שהחומר ההלחמה מתייבש, בברזל רגיל נוצרות בועות כאלו [ניתן לראות זאת על כל דבר מולחם].
בנירוסטה, לאחר פעולת הריתוך, ויבוש וקירור החומר, נוצרות גם בועות כאלו, אבל הם מתפוצצות (פיצפוף קל), - מחמת שינוי הטמפרטורות.
יום אחד לאחר ההלחמה, עמדתי מידי קרוב למיכל נירוסטה, ופתאום התפוצצה בועת נירוסטה - ושני שבבי נירוסטה, התעופפו יש לתוך עיני...
גם כואב, וגם מסוכן, עיניים זה דבר רגיש ביותר...

לעברו בנר לנבנם
התהוקות בעבודת הלב - זו תפילה
יפה צעקה קודם גזר דין

ימים אלו - ימי בין הזמנים, קרו בהם בשנים קודמות אסונות קשים. איתא ב' מסכת שמחות' (ברייתות מאבל רבתי פרק ו הלכה ב) "דתניא היה רבי מאיר אומר שנים שעלו למטה וחוליון שוה, וכן שנים שעלו לגרדום לידון ודינן שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל, מפני מה זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל, זה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה, מפני מה זה נענה וזה לא נענה, זה התפלל תפילה שלימה נענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה לא נענה, ר' אלעזר אמר כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין, רבי יצחק אמר יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין".
ובגמ' בבלי (ראש השנה טז). אומנם יש מ"ד שפוסק כר' יצחק, אבל לכו"ע כדאי להקדים תפילה לצרה, ויתפלל כל אחד בעד נפשו, ובעד כל קהל ישראל, שכולם יחזרו הביתה בשלום, בבריות גופא ונהורא מעליא, ברוחניות ובגשמיות, ויעזרו השי"ת שנעבור את בין הזמנים אב תשפ"ג [וכל ימות השנה] בלי שיפקד ממנו איש, אכ"ר.

הרגשות על כלל ישראל

כהמשך למאמר הקודם, ולדברים שנכתבו בעלון "תשעה באב" [הנדפס בגליון קלז] על "כלל ישראל געפילן" [-הרגשות של השתתפות בצרות הכלל], אמר לי 'תלמיד חכם' חשוב, שכתבתי על דברים רחוקים מידי, מי מסוגל שיהיה לו שייכות עם צרות הכלל, ובוודאי בצורה החמורה כפי שנכתבו הדברים בעלון. ונראה לענ"ד שכן הדברים שייכים לכל אחד, כל אחד יכול להרגיש הרגשות של השתתפות בצרות השני - אם רק יתן את דעתו וליבו לצרת השני!!!
לדוגמא: אחרי 'אסון מירון', לא היה יהודי אחד שלא הרגיש צער וכאב, והיה אכפת לכולם ברמה האישית. זה מראה שאפשר להגיע להשתתפות בצער השני.
דוגמא נוספת: אחרי הפיגוע הנורא בערש"ק יתרו תשפ"ג בו נרצחו יעקב ואושי פלאי, מי לא הזיל דמעה? לב מי לא התפלץ?
אלא מאי? לחשוב על השני, להתבונן מה עובר עליו, ואז בס"ד נקל להגיע להגשות של השתתפות בצרתו של השני, ולהגיע לדרגה של המתפלל על חבירו והוא זקוק לאותו דבר, שהכוונה [כפי שכתבנו] שהוא (החבר, לא החולה) צריך שלחבירו יהיה שלימות הרפואה.
התפללתי כמה פעמים בבית כנסת מסויים, בו בכל תפילה ישנם כמה אנשים שאוספים כסף לצדקה, וכל אחד עם סיפור וטרגדיה יותר קשה מחברתה.
אמרת למישהו, צריך לב חזק בשביל להתפלל כאן, כיצד ניתן לשמוע כל כך הרבה צרות של יהודים ולהמשיך כרגיל, הלב מתפלץ!!!
סיפר לי ידידי הרה"ח ר' משה דוד טנגבוים שליט"א [ממסדי השיעור ביום א' בב"ב של מורינה הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א, הוא אשר קירבני תחת כנפי השכינה, כנפיו של הגה"צ שליט"א] יום אחד הגיע ר' מיילך לשיעור והיה נראה 'לא טוב'!
שאלנו אותו: רבע' אתה מרגיש טוב? ענה להם ר' מיילך: אם הייתם שומעים את הצרות ששמעתי בשעתיים האחרונות, לא הייתם יכולים להרדם שבועיים!!!

וקרשתו מכל הזמנים
בעיניי 'שבת מלכא קדישא'

מעין עולם הבא - 'דריי בלאט' (שליש דפי גמרא) שבת

בימים אלו יש יו"ט גדול בכל העולמות - בחבורת 'מעין עולם הבא' של המשפיע הגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א, מסיימים את המחזור השנתי במסכת שבת, ומתחילים מחדש.

מה סדר המחזור? בכל שנה בט"ו באב מתחילים את מסכת שבת בהספק של ג' דפים לשבוע, ובמשך שנה שלימה גומרים את כל המסכת.

ניתן ללמוד בכל יום מימות החול עמוד אחד (כל אחד לפי טבעו בעומק העיון או הבקיות) ולחזור על הדפים בשב"ק, ניתן ללמוד לפני כל תפילה או לפני כל סעודה דף אחד, או ביום שישי ללמוד את כל הג' דפים, או בשבת פארטוגס (לפני התפילה בבוקר) וכו' וכו' כל אחד לפי סדריו וטבעו.

וכבר גילו הרבה צדיקים (עי' ב'שבת מלכתא' מאת הגר"ש פינקוס זצוק"ל) שהאור של כל חג או מועד [אור - הרגשת חיבור התרוממות, וקרבת אלוקים] טמון וגנוז במסכת שלו, כגון האור של 'ראש השנה' במסכת 'ראש השנה', האור של 'יום כיפור' במסכת 'ומא', האור של 'סוכות' במסכת 'סוכה' וכו', היכן טמון האור של 'שבת קודש' במסכת שבת [ועירובין].

ועצם הלימוד גם מביא השפעות וברכות מברכת השבת, כמו השבת עצמה שמברכת, ושבת היא מקור הברכה, כך גם עצם הלימוד של מסכת שבת והלכות שבת גם מברך את האדם.

ומעידים אברכים ובחורים שהתחילו עם הסדר לימוד וקביעות זו, שכל השבת נהפכה למשהו מרומם וגבוה הרבה הרבה יותר, וזה ממש מעין עולם הבא...

[בחבורת הגר"צ מ'שליט"א שרים "מעין עולם הבא - דריי בלאט שאבעט (ג' דפים שבת) במנגינה הידועה של 'מעין עולם הבא'].

לכן, עצה טובה לט"ו באב שעליו נאמר (בבא בתרא קא): "דמוסיף - יוסיף, שאינו מוסיף - יסיף" לקבל על עצמנו בלי נדר להצטרף לחבורת 'מעין עולם הבא' ולהרגיש 'מעין עולם הבא' ללמוד ג' דפים מסכת שבת בכל שבוע ולהביא את הברכה אל תוך בתינו. ובעז"ה הודפס בסוף הספר "מה למעשה" [חלק א'] לוח ללימוד הדפים מידי שבת.

עלון השבוע: לא נתרם

חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] השבוע מסיימים מסכת שבת

ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com

דרוש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום בנדירים פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 60 ש"ח מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמייל וחלקל בבתי כנסת.

חלק נתרם לע"ג: משה בן חנוס תורת. חונתו רחל זינת בת נובה תורת.